

קול רינה

חדשות מהקהילות הקתוליות הדוברות עברית בישראל

ברכות לחג הפסחא

אחים ואחיות יקרים,

לקראת חג הפסחא, אנו חשים את השמחה הקרבה. העולם מתעורר מתרדמת החורף - חורף עתיר גשמים וקור השנה, ותודה לאל - האביב מגיע! בטבע הכל פורח ומבטיח חיים חדשים, ובקהילותינו אנו מתכוננים לשיר בשמחה גדולה: "המשיח קם מבין המתים - הללו-יהו!" העולם זקוק למסר הזה - המוות הובס והחיים מנצחים כי האלוהים נאמן באהבתו.

בחוף, האיומים מתרבים והחרדה לפעמים אוחזת בנו - המצב הפוליטי, הפרנסה, בעיות בבית הספר ובעבודה... לא חסרות בעיות שאיתן עלינו להתמודד יום אחר יום. אולם כאן ועכשיו אנו חפצים לחדש את ייעודנו: אנחנו מברשים שמחה גדולה - בשורה של חירות מעבדות, אור, חיים ואהבה. בעולמנו זקוקים לבשורה זו!

נחדש שוב את מחויבותנו לחיות את השמחה, להפוך אותה לאורח חיים, לחינוך לילדינו, לעדות לשכנינו ולסימן היכר של קהילתנו!

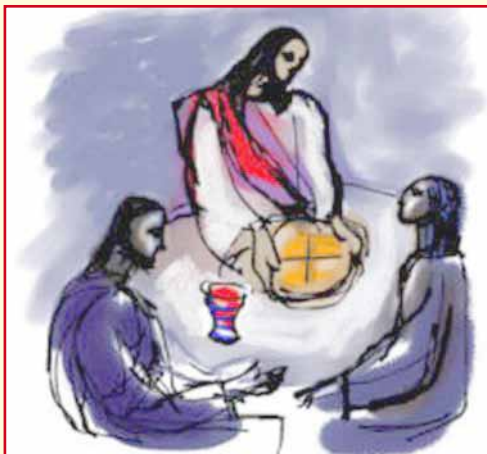
חג שמח לכולנו!

האב דויד - הממונה על הקהילות

הרהורי דרך

האב רומן, הממונה על קהילות חיפה ונצרת, משתף אותנו בהרהוריו.

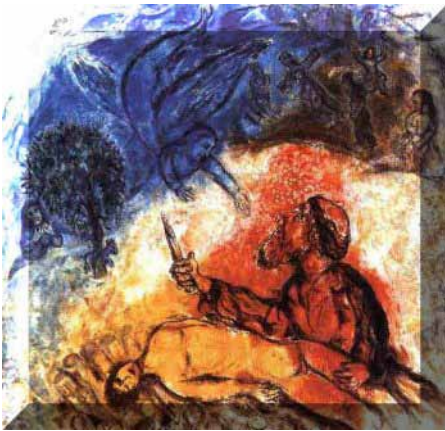
היום אנו עומדים מול רז גדול, רז החיים. אנו, שעצובים כעת עקב האירועים האחרונים, כורעים תחת נטל חיי היומיום, בודדים מחוסר הבנתו של העולם, פוגשים בדרכנו אדם. הולך הוא לידנו ומדבר איתנו, אולם... מיהו? מה הוא יודע על חיינו, על שקרה, על שקורה ועל שאנו חוששים שיבוא. מיהו זה שאיננו רואים אותו, אולם הוא חי? מיהו זה שמנסה להסביר את נפתולי דרכנו ואילו רק כעת הצטרף אלינו?

הוא חי, יותר מאתנו, כי את תהומות המוות עבר. וכעת... נראה שרוצה לעזבנו. הוא נכנס לדרכנו וכעת רוצה ללכת ולא נותן לנו הזדמנות להכירו היטב. נראה שממשיך בדרכו ועוזבנו בחיי היומיום שלנו, אותנו בני המוות...

נעצרהו ונפציר בו כי הערב קרב. וכאשר יבצע את הלחם, נכירהו. יעלם הוא...לא, כבר מזמן נעלם. אולם לבבותינו בוערים עוד. לבבותינו בוערים כאשר אנו רואים אותו חי בקרבנו, הולך לידנו, נשמע בחוש האמונה, נראה בחוש התקווה, נמוש בחוש האהבה. מלווה אותנו כל חיינו. כי חיינו אינם מתחילים בקבר הריק בארץ הקודש ואינם מסתיימים בגולגולתא... הוא קיים בשעת לידתנו ובזכות מותו פתח לנו את שערי הנצח... ודרכם מובילנו.

היום רואים אנו אותו במראָה, במַעְרָפֶל, אָבֶל אָז - פְּנִים אֶל פְּנִים. עֶכְשָׁו יִדְעֵתְנוּ חֶלְקִית, אָבֶל אָז נִפִיר פְּדָרָד שְׁגַם אָנוּ מִפְּרִים. אִךְ כְּעַת עֹמְדוֹת שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים: אֲמוֹנָה, תִּקְוָה, אֲהַבָּה; וְהַגְדֹּלָה שְׁבָהּ - אֲהַבָּה. הנה הרז הגדול - רז החיים.

”נוֹלָדִים וּמְאָכְלַת בְּלֶבֶם”

בני מקהילת בית הנציגות שלח לנו הרהור על אחד משיריו של חיים גורי.

המשורר הישראלי חיים גורי (תל אביב, 1923) כתב בשירו ”ירושה”, המבוסס על הסיפור המקראי של עקדת יצחק, כי יצחק אף על פי שחי חיים טובים:

”אָבֵל אֶת הַשְּׁעָה הֵהִיא הוֹרִישׁ לְצֶאֱצָאָיו.
הֵם נוֹלָדִים
וּמְאָכְלַת בְּלֶבֶם.”

במילה ”מאכלת” (סכין לשחיטה), מתייחס בעיקר גורי לגורל הקולקטיבי של העם היהודי אשר בתולדותיו לא חסרו עימותים, רדיפות ומלחמות.

אך אם מעמיקים בטקסט, כל אדם יכול לראות את עצמו בשורת יורשיו.

מי בינינו לא הרגיש פעם שהסבל, באופן מסתורי, סימן בעומק את לבו? מי בעולם לא גילה ברגע מסוים שחלק גדול של חייו מושפע על ידי החיים שקדמו לו, מעוצבים בהחלטות, בחירות, טעויות, חטאים...? מי בינינו לא מצא את פינת הלב שלשם לא הגיעה האהבה? המאכלת, הנה היא שמה, עמוק עמוק בלב. זאת אותה המאכלת אודותיה דיבר שמעון הצדיק למרים בנבואתו החשוכה בבית המקדש. אותה הנבואה של ישוע המשיח על עצמו, כאשר ניסה להכין את תלמידיו לסיום חייו הטראגי והאלים.

לנו, תלמידיו במאה ה-21, הזכות הגדולה לשאת את נוכחות מאכלת זו באהבת המשיח, להכיר בכך שגם אנחנו זקוקים להירפא. הוא יכול, איש ידוע סבל וכאב, לעודד אותנו ללכת בעקבותיו באמונה איתנה שבה נתנחם, שבה נתרפא, שבה נתחזק.

זהו מסר חג הפסחא: לעבור איתו ”דרך הסבל, דרך המוות אל החיים”.

סוף שבוע נוסף למשפחות בטבריה

בפעם השלישית, נפגשו משפחות מהקהילות הקתוליות הדוברות עברית בישראל לסוף שבוע על מנת להמשיך את הדיון בנושא חינוך ילדיהם.

הפעם - סוף השבוע החל בביקור בנצרת ונמשך בטבריה בימים שישי ושבתי, ה-9 וה-10 במרץ 2012. הייתה זו הזדמנות נפלאה בחופשת פורים ליותר מעשרים משפחות מהקהילות הקתוליות הדוברות עברית השונות בישראל להתכנס יחדיו. יום שישי היה מוקדש לטיול בנצרת ולביקור במוזיאון החדש בעיר, המוקדש למרים מנצרת. שבת הוקדשה להמשך הדיון בחינוך הילדים.

קבוצת הצעירים בעיר הקודש

בפעם הראשונה, קבוצת הצעירים של הקהילות, "פרח המדבר", נפגשה בבית הנציגות בירושלים.

המפגש אשר התקיים ב-18 ו-19 בפברואר 2012, בשיא ימי החורף, הביא את 15 הצעירים לעיר הקודש. במהלך סוף השבוע, הצעירים נפגשו גם עם הנזירות הקלריסיות בעיר, גם עם האב פיירבטיסטה פיזבלה, ראש הפרנציסקאנים, וגם עם אלי - מנחה אחת מקבוצות הצעירים הדוברים ערבית. בנוסף, בשבת בבוקר הצעירים הלכו להתפלל בכנסיית הקבר וכן בכותל המערבי. הצעירים דנו באפשרות לנסוע בקיץ לביקור במנזר טייזה (צרפת). כמו-כן, הם התפללו עבור הצעירים שעומדים להתגייס לצה"ל בקרוב. פרחי המדבר צומחים וייתנו את פירותיהם. מי ייתן ואנשי הקהילות יעזרו להם להישאר נאמנים לאמונתם ואף יתפללו למענם.

הפטריארך חנך את המזבח החדש בירושלים

הפטריארך הלטיני של ירושלים, פואד טוואל, ערך את סעודת האדון החגיגית בבית שמעון וחנה הצדיקים, לרגל חג הבאתו של ישוע לבית המקדש ב-5 בפברואר. במעמד, הוא אף חנך את המזבח החדש.

הפטריארך הלטיני של ירושלים פואד טוואל בא לביקורו הראשון מאז שנבחר להיות פטריארך בבית הקהילה בירושלים. הוא הוזמן לערוך את מיסת החג של הבאתו של ישוע לבית המקדש. החג הינו חג בית הקהילה - בית שמעון וחנה הצדיקים. באותו המעמד, הפטריארך חנך את המזבח החדש, מזבח עץ משובח

אשר נעשה במיוחד עבור בית הקהילה. הפטריארך ערך את חנוכת המזבח בצרפתית ואת המיסה בערבית, והקהל הרב שהתכנס לחג השיב בערבית ובעברית. ניתן לציין שבעזרת אחינו יוחנן, הקהל היה יכול לתרגל את התשובות בערבית בסיוע תעתיק, אולם לצערנו יוחנן לא נכח בטקס מפאת מחלה. בתפילה, השתתפו 20 כוהנים וכ-120 איש בקהל, מספר שהיה מעבר למקומות הישיבה. בדרשתו, אותה נשא בצרפתית ותורגמה לעברית, הפטריארך הגה בדמויותיהם של שמעון וחנה ואף התייחס לאירועים האחרונים בכנסייה, והדגיש את תפקיד נציגות יעקב הצדיק בעבודה הפסטוראלית של הכנסייה המקומית.

התפילה הייתה מלווה בשירה נפלאה שבוצעה על ידי המקהלה בהנחייתו של בני ובסיועה של מגלי. בתום התפילה, הנוכחים הרבים הצטופפו במועדון הקהילה לכיבוד עשיר ולבילוי זמן יחד באווירה של חג.

תמונה: חברי קהילת בית הנציגות בירושלים (מתאם הוא השלישי מימין)

מה אני אוהב בקהילה?

מתאם רנגלי הינו פרח כהונה משווייץ, שבא לארץ למשך שנה כדי ללמוד במכון רטיסבון וגר בבית הנציגות.

בהגיעי לירושלים לפני שמונה חודשים, היו לי שתי כתובות בלבד: הקהילה הקתולית הדוברת עברית בירושלים ומכון רטיסבון. עד עצם היום הזה, אני זוכר היטב את התרשמותי הראשונה לגבי הקהילה. שאלתי את עצמי: האם

הקהילה הראשונה של המאמינים בישוע בירושלים אכן שרדה עד היום? בקהילה גיליתי מציאות שונה מאוד מזו המוכרת לי בשווייץ. שם, הכנסייה והמדינה מהוות יחידה אחת והכנסייה הינה ממוסדת כחלק מהחברה, אולם כאן הכול תלוי במאמינים, רצונם ויוזמתם. המרשים ביותר עבורי הינה העובדה שעבודת הקודש היומית והתפילות יוצרות הזדמנות לחלוק עם קהילה - לחלוק עם אחרים, את שמחתם ויגונם היומיומיים, לחלוק עם אנשים מגוונים וללמוד אודות חייהם או לצאת יחד לפעילויות שונות: לשיר במקהלה, לצפות בסרט, ללמוד יחד, לשחק כדורסל, להכין יחד הצגה (כפי שעשיתי לרגל פורים), וכו'. בלימודי למדתי שהדבר המועיל ביותר להזין את האמונה ולחלוק אותה הינו חיי-קהילה. עבורי, זוהי שמחה גדולה לגלות את המציאות הזאת איתכם לאורך שנה שלמה.

אחותנו מרים נוטמן – ז"ל

ב-31 בינואר השנה, נהרגה אחותנו מרים נוטמן ז"ל, מחלוצי קהילת יפו, בתאונת דרכים.

מרים אהבה את קהילתנו וסייעה להן להתפתח. היא ילידת הארץ, בת לאב יהודי ואם נוצרייה, אשר נמלטו מגרמניה עם עליית השלטון הנאצי. היא התחנכה בבית הספר הקתולי ביפו ובתום לימודיה, הצטרפה למסדר האחיות של יוסף הקדוש. היא הייתה יד-ימינו של האב אלפרד דלמה, הכוהן האהוב של קהילת יפו משנת 1958 ועד 1985. האב דלמה, ועמו אמה של מרים, נהרגו אף הם בתאונת דרכים ומרים עצמה נפצעה קשה בתאונה זו.

במשך שנים רבות, מרים עזרה לאנשים רבים בדרכים שונות. היא הכינה אין-ספור ילדים להוחדה הראשונה ולחתימת הקודש. בשנים האחרונות הושיטה יד למהגרי העבודה ולמבקשי המקלט. נוכחותה השקטה בקהילה הייתה מקור עוז לחברי הקהילה והיא שמרה קשר עם הוותיקים והחדשים. ב-3 בפברואר, 2012, הובאה מרים למנוחת עולמים ביפו ואנשים רבים התכנסו בכנסיית אנטוני הקדוש לחלוק לה כבוד אחרון – אחיותיה הנזירות, ידידיה הרבים, אנשי קהילתנו, ערביי יפו, עובדים זרים, מבקשי מקלט ואחרים. נתגעגע לחוכמתה, לעזרתה, לתמיכתה ולנוכחותה השקטה. יהי זכרה מקור של ברכה!

חדשות מהכנסייה המקומית ומהכנסייה בעולם

– **מות באבא שנודה ה-3:** ראש הכנסייה הקופטית, אפיפיור אלכסנדריה ופטריארך כס מרקוס המבשר, שנודה ה-3, הלך לעולמו ב-17 במרץ 2012 לאחר 41 שנה כראש כנסייתו. הוא היה דמות בולטת בחיי מצריים ובכנסייה במזרח. באבא שנודה עמד בראש כנסייתו בתקופות סבוכות והוביל אותה ביד חזקה.

– **בישוף חדש בעמאן:** ב-19 בינואר 2012, האפיפיור הכריז על מינוי העוזר הפטריארכלי הלטיני החדש בעמאן אשר יירש את מקומו של הבישוף סלים סאייג'. הבישוף החדש בעמאן, מרון לחאם, שעד מינויו שימש כארכיגמון טוניס, נכנס לתפקיד ב-24 בפברואר 2012.

– **ועדה מקומית ליחסים עם היהודים:** במהלך דיוניהם בחודש אוקטובר 2011 בעמאן, הבישופים הקתולים של ארץ הקודש החליטו להקים ועדה ליחסים עם היהודים. שבעת חברי הוועדה החדשה נפגשו בחיפה ב-24 בפברואר 2012. חברי הוועד כוללים נציגים של החלקים השונים בכנסייה הקתולית בארץ וכולם דוברי ערבית, וביניהם שניים מקהילתנו: האב דוד נויהאוז, שהינו יושב ראש הוועדה, והאב רפיק מקהילת ירושלים. חברי הוועד לקחו על עצמם ללמוד יחד את המסמכים הרבים של הכנסייה הקתולית בנושא היחסים עם העם היהודי.

– **סולידאריות עם אחינו בסוריה:** בעקבות האירועים הדרמטיים בסוריה, האב פיירבטיסטה פיצבלה, שומר המקומות הקדושים וראש הפרנציסקאנים בארץ הקודש, הוציא קריאת חירום ובה ביקש מהנוצרים בעולם לתרום לאחיהם בסוריה. ביום א' השני בצום הארבעים, ה-4 במרץ 2012, כל הקהילות הקתוליות הדוברות עברית בישראל התגייסו אף הן לאסוף תרומות שהסתכמו ב-9000 ₪ והועברו לאבות הפרנציסקאנים.

– **הילדגרד פרוינד בורג'אן, מבורכת יהודייה:** ב-29 בינואר 2012, הכנסייה הקתולית באוסטריה חגגה את הכרזתה למבורכת של הילדגרד פרוינד בורג'אן (1883 – 1933), יהודייה, נשואה אום, וחברת פרלמנט. ב-1909, נרפאה באורח נס ממחלה קשה, ובעקבות זאת התנצרה. היא התעניינה מאוד בסוגיות החברתיות שעמדו אז על הפרק, במיוחד ביחס לתנאי העבודה והרווחה הרוחנית של נשים וילדים עניים. היא הקימה ארגון חברתי ואף מסדר נזירות וב-1919, נכנסה לחיי הפוליטיקה כחברה במפלגת הנוצרים הסוציאליסטים. שנה לאחר מכן נבחרה כאישה הראשונה בפרלמנט האוסטרי.

באמת קס!

המשיח קס

נציגות יעקב הצדיק לקתולים הדוברים עברית בישראל - הפטריארכיה הלטינית בירושלים

ת.ד. 581, ירושלים 91004

www.catholic.co.il

